

til Sagkundskaben er den ganske simple, at vi har hørt, hvad Sagkundskaben mener; der foreligger jo i Militærkommissionens Beretning en Række Udtalelser fra de sagkyndige, efter vor Mening en tilstrækkelig Række til, at man deraf kan se, hvilke saglige Indvendinger der haves mod dette Forslag; og vi maa gaa ud fra, at den øverste Ledelse er i Stand til at samle og afveje Specialisternes Ønsker, saa det maa være denne øverste Ledelses Erklæring, der maa være den afgørende. — Endvidere talte det ærede Medlem forleden Dag manende Ord, og gentog dem i Dag, om den Ordning, der nu gennemføres, at den er en Fare for det danske Folk. Men det ærede Medlem er her ganske ved Siden af. Forholdet er jo ikke dette, at vi nu indfører et Militærvæsen i Danmark. Vi har jo et Militærvæsen. Det, det ærede Medlem skal bevise, naar han vender sig imod denne Ordning, det er altsaa det, at denne Ordning rummer større Farer for Danmark end den, vi har nu. Men derpaa gjorde han ikke noget som helst Forsøg — og det er jo ogsaa meget lettere at bevæge sig, som det ærede Medlem gjorde, i de almindelige Betragtninger. Vi havde jo denne Fare i 1914. Vi havde et Militærvæsen, og Faren var dog ikke større, end at de Herrer stemte for Bevillinger til at udvide den. De Herrer vilde jo ikke stemme for det radikale Forslag, skønt det ærede Medlem Hr. P. Munch jo forsikrede, at det var dette Forslag, der havde den største Udsigt til at samle Flerthal i det danske Folk. Nu saa vi, hvor mange Stemmer det samlede i den danske Rigsdag; det var 18! Det er temmelig langt fra Flertallet. Men det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen kunde jo have ført sine sejrsvante Skarer — thi som bekendt sejrer Socialdemokratiet altid — over til de mindre sejrsvante radikale Skarer; saa havde der dog været en lille Smule Haab for det ærede Medlem Hr. P. Munch. Men det vilde det ærede Medlem ikke gøre. Altsaa, Faren er dog ikke større, end at det ærede Medlem ikke vilde bringe dette lille Offer for at komme bort fra denne farlige Tilstand. Nej, det, der er Sagen her i denne Forhandling, det er den, at der findes en Del Modstandere, som er enige om dette ene, at de vil ikke have det, der foreslaas. Men derudover er de ikke enige om noget som helst. Er Ordningen af 1909, som vi har nu, er den mindre byrdefuld, siden man ønsker at beholde den? Er den mindre bekostelig? Er den mindre farlig, eller er den teknisk

bedre? Det er disse Spørgsmaal, som de Herrer skulde have besvaret. Men de har klogelig ladet være at forsøge derpaa. Det ærede Medlem Hr. P. Munch savnede forleden Dag Stemningen fra 1909. Ja, det behøver vi ændre ikke at gøre. Vi finder jo Ord til andet, naar vi læser Forhandlingerne fra 1909, Ord til andet det, de Herrer staar og siger i Dag og har sagt i Gaar og i Forgaars. Vi finder alle de samme Vendinger, alt det samme om, at denne Sag gennemføres mod Folkets Villie, at der findes i Befolkningen et Flertal imod det — alle de samme tomme Trusler og alle de samme ildevarslende Spaadomme. Og nu er det jo muligt, at som Historien har gentaget sig her for de Herrer — jeg mener i deres Udtalelser —, saa er det jo muligt, at Historien ogsaa vil gentage sig ved det kommende Valg. Det ærede Medlem Hr. P. Munch talte — for at tage en af disse Udtalelser frem — om, at man her med fuld Bevidsthed misbrugte en tilfældig Magt til at gennemføre en Ordning, der er i Strid med Folkeflertallets Ønske; og dette høstede jo naturligvis Bifald fra Galleriet. Det maa antages at have frydet det ærede Medlems Øre; for hvad er Galleriet vel til andet end for at fryde det ærede Medlems Øren i den Situation? men hvilken Realitet ligger der bagved det? Hvorfra kender det ærede Medlem Folkeflertallets Ønske? Med hvilken Ret taler det ærede Medlem om Folkeflertallet? Hvorledes har det ærede Medlem dokumenteret sin Evne til at vurdere Folkeflertallet? Gang paa Gang har han dokumenteret, at han savner denne Evne, i April 1920 f. Eks. og i 1909. Naar vi forvort Vedkommende gaar med til denne Ordning, gør vi det, som jeg allerede nævnte i Gaar, fordi den byder visse Fremskridt i Henseende til Fordeling, i Henseende til Materiel og paa andre Punkter. Det har gjort, at vi efter at have overvejet Ulemperne og Fordelene ved denne Ordning har bestemt os til at stemme for; og jeg gentager, hvad jeg sagde i Gaar: Denne Ordning foregriber intet, den forhindrer ikke de Herrer Modstandere af denne Ordning at kæmpe for det, de anser for det rette. Det staar det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen frit for at kæmpe for Afvæbning og det ærede Medlem Hr. P. Munch at kæmpe for Politivagtteoriens endelige Sejr. Og vi fra vor Side forbeholder os fuldt ud at arbejde for det, som vi anser for det rette i dette Spørgsmaal for at naa frem til en bedre Ordning.